

dele den ved Valglovens § 42 fordrede Under-
skrift. For saa vidt dette ikke er slet, er det
en Uregelmæssighed. Den af Professor Falbe-
Hansen til hans første Medhjælper udtalte
Formening, at hans Underskrift ikke behøvedes
(Tillægsforhøret S. 6), kan Mindretallet ikke
dele. Men kun hvis en saadan Uregelmæssig-
hed var uafhjælpelig og Garantien saaledes
virkelig, ikke blot formelt, manglede, vilde
den kunne betragtes som væsentlig.

Afgjørende Bægt lægger Flertallet ende-
lig paa „den hensynsløse Tver, hvormed
Valghandlingen søgtes affluttet fra Forman-
dens Side, og som havde til Følge, at en
Del Vælgere bleve affkaarne fra at udøve
deres Stemmeret“. Mindretallet maa lige-
overfor denne Paastand henholde sig til, hvad
det tidligere har udtalt om, at alle Forman-
dens Handlinger med Hensyn til Valghand-
lingens Afslutning paa de forskjellige Stadier
have været i den fuldstændigste Overens-
stemmelse med Valglovens § 42, og at de
indenfor den Grændse, som Loven tillader,
ere foretagne netop med det størst mulige
Hensyn til ikke at affkjære nogen Vælger fra
at afgive Stemme. Grændsen for det Til-
ladelige i saa Henseende ligger deri, at Lovens
§ 42, 1ste Punktum kun viser Omhu for de
tilstedekomende Vælgere, og § 42, 2det
Punktum kun for dem, der nu ere tilstede
og begjære at deltage i Valget. Flertallet
fremdrager en Del Omstændigheder, der skulle
vise, at der har hvilet et „Ufærdighedens
Bræg“ over hele Valghandlingen, som skal
være i den mest skjærende Strid med Valg-
lovens Aand. Men der har i Virkeligheden
ikke fundet mere Ufærdighed Sted end den,
Loven kræver, og det endda efter en liberal
Fortolkning. Kun til Valglovens Ophylde-
sigtede de stedfundne Henvendelser til For-
manden om at stride ind — det var forøv-
rigt, som ovenfor sagt, ikke den nærmeste Hen-
sigst med Justitiarius Schlegels Henvendelse.
Kun til Valglovens Ophylde sigtede For-
mandens derfor ogsaa fuldt besviede Ind-
skriden mod tre Listerførere. Kun de Vælgere,
der ikke vare komne inden den lovlige Afslut-

ning i Ridehuset, maatte afgive Stemme paa
Tribunen*). Der var intet Hastværk paa Tri-
bunen; Opfordringen blev gjentagen flere (i
det mindste to) Gange; den Omstændighed,
at der dog kom Vælgere efter Afslutnin-
gen, beviser intet Hastværk. Politiet har slet
ingen anden Rolle spillet end den at sikre
Orden, hvad dog vel er dets naturlige Rolle.
Virkekommerens Udtalelse om de tre Lister-
førere sigter selvsølgelig til den Kjends-
gjerning, at hans Intervention hos disse
har været nødvendig for at faae Valg-
lovens § 42, 1 Pkt. iagttaget. Det „Pres,
der i Partiøemed er øvet for at faae Valg-
handlingen bragt til den hurtigst mulige Afslut-
ning“, som Flertallet sigter Valghandlingens
Leder for, har aldeles ikke eksisteret. Hvis „Arbei-
dere og Smaakaarsfolk“ ere blevne udelukkede,
er det ikke Formandens, men Lovens Skyld.
Med fuld saa megen Jøse kan det siges, at
Formanden har straffet det Spillerum, Loven
tilsteder, ud til den yderste Grændse for ikke
at affkjære nogen Vælger. Men hvis der
skal staffles Sikkerhed for, at saadanne Ar-
beidere, der først kunne møde sent om Aftenen,
dog kunne komme til at afgive Stemme, saa
maa Valgloven først forandres. Formanden
kan ikke uden Lovovertrædelse og Ansvar
sikre dette, saaledes som den nugældende
Valglov har indrettet Afstemningsmaaden.

Naar Flertallet i sine nye Udtalelser om
de 9 frederiksbergske Vælgeres Andragende
fjeldrer dette som grundløst fra første Færd
og fuldstændig afkræftet ved Underfølgelsen,
ja endog svigtet af selve de opgivne Vidner,
beror dette paa en Misforstaaelse eller Sam-

*) Med Hensyn til Tallet af disse siger
Mindretallet ikke, at det maa nedsettes
med samtlige Medlemmer af Valgbe-
styrelsen og disses Hjælper, men med
dem af disse, der have stemt, idet
det er forudsat, at denne Stemme, som
Loven kræver, er afgivet paa Tribunen.
Det er muligt, at der er nogle Afvi-
gelser herfra. Hvis Flertallet mener
dette, skylder det en Angivelse af, hvor
mange disse ere.